

Nieuwsbrief

Januari 2021

Beste lieve leden !

De laatste dagen van het jaar, een vreemd jaar. Sommigen hebben amper gespeeld, competities zijn stilgelegd, alleen singels spelen was toegestaan, en nu weer helemaal niets.

Over singelen gesproken , er zijn nog nooit zoveel singels, en super spannende gespeeld. Ook bij de jeugd, en tevens daar met succes een nieuwe mix vorm uitgeprobeerd.

Maar laten we vooruit kijken, en optimistisch blijven. Eerst afwachten wat er na 19 januari gaat gebeuren.

Dank voor alle support! Support van alle leden, vrijwilligers en bestuur !

We hopen dat alle leden ons blijven steunen, met name door lid te blijven, zeker in deze tijden.

We wensen iedereen goede laatste dagen en een uitermate mooi en sportief 2021.

Blijf in beweging is het toverwoord!

*Veel groetjes van het bestuur
Iris, Casimir, Björn, Frank*

Belangrijke data:

Vrijdag 15 januari
Maandag 18 januari
t/m 19 januari
Donderdag 21 januari

Deadline kopy nieuwsbrief februari naar **nieuws@orbiton.nl**
Bestuursvergadering 20.00 uur
Geen badminton ivm lockdown
Opstart badminton (onder voorbehoud)

Bericht van de badmintonbond

Voorlopig geen badminton door invoering strenge lockdown

Dinsdag 15 december, 14:42 uur

De boodschap in de toespraak van premier Mark Rutte van maandagavond 14 december jl. over de nieuwe maatregelen omtrent het coronavirus was helder. Nederland gaat per vandaag, 15 december, voor vijf weken in een strenge lockdown om de opmars van het virus te stoppen. Dit betekent helaas voor ons dat de rackets weer in de tas kunnen en de shuttles terug in de koker. Opnieuw een flinke klap voor badmintonnend Nederland.

[Het kabinet heeft besloten om alle sporthallen te sluiten tot en met dinsdag 19 januari 2021.](#) Tot die tijd kan er net als in het voorjaar dus niet binnen worden gebadmintond. Er kan onder voorwaarden wel buiten gesport worden. Jongeren tot 18 jaar kunnen buiten blijven sporten en trainen in teamverband. Er is de mogelijkheid om alternatieve buitentrainingen voor de jeugd op te zetten, maar dat is in dit jaargetijde niet ideaal.

Er is nog een restant van deze prachtige Orbiton shirts. We hebben nog deze maten:

Mannen: 1x L, 1x M

Dames: 1x XXL, 1x XL, 3x L, 4x M

De shirts zijn te koop voor €25,-
Interesse? Stuur een mailtje naar:
shirts@orbiton.nl

Wijzigen gegevens

Ga je verhuizen?
Heb je een nieuw telefoonnummer
of emailadres?
Geef het door aan
ledenadministratie@orbiton.nl

Wil je je lidmaatschap bij
BC Orbiton opzeggen?
Dit kan uiterlijk **tot 1 juni**,
doormiddel van een mail te
sturen naar
ledenadministratie@orbiton.nl

Gezellig spelen op de zaterdagochtend, waar **de jeugd** in december is begonnen met een toernooitje. Hopelijk kan er binnenkort weer worden doorgegaan met deze wedstrijden.

DE PEN

Vorig seizoen zijn we begonnen met de rubriek "de pen", waarin iemand een stukje, verhaaltje, verslag of ??? schrijft en dan de pen doorgeeft aan een ander lid.

Erwin Bemelmans kreeg de pen van Marnix Keer en heeft het onderstaand verhaal geschreven. Hij heeft de pen weer doorgegeven. Aan wie? Dat lees je op het eind van zijn bijdrage.

Hallo allemaal. Mijn naam is Erwin Bemelmans. Dit keer mag ik de pen hanteren. En dat is meteen een mooie gelegenheid om nog eens mijn memoires te doorlopen. Eén van mijn favoriete bezigheden.

Ik ben pas op latere leeftijd begonnen met badminton. Zo stond ik '98 nog, op de Danish Open, in de kwartfinale tegenover ene Peter Gade. Een alleraardigst manneke. En óók een begenadigd speler. Ik herinner me die wedstrijd nog goed. Een monsterpartij, die maar liefst zes-en-een-half uur duurde. Zo heeft het wel 37 minuten lang 6-6 gestaan in de eerste game. Tja...oude telling,

hé. Je kon alleen scoren als je de service had. En we waren aardig aan elkaar gewaagd. Gewonnen. Met 15-14 in de derde. Daarna weinig meer van hem gehoord.

Maar het was niet altijd badminton...

In '80 werd ik gevraagd deel te nemen aan de mr. Olympia verkiezingen. Arnold S. zou nog een laatste keer meedoen. En als iemand hem kon verslaan, dan was ik dat wel. Maar het was helemaal in Sydney. Vliegen, dus. En na mijn avontuur in Kazachstan, zou ik het vliegen beperken tot het hoogst noodzakelijke. Dus ik heb bedankt. En zo kon Arnold dan toch nog een keer winnen. Maar kwáád dat ze hier waren, bij de NBBF. Niet normaal zeg.

Dus...Kazachstan, twee jaar eerder. Ik bestuurde een D55 Baron, een twin engine turboprop, over de Kazakh hoogvlakte. Ik was met drie collega's, opgestegen uit Qaraghandy (ach...de vrouwen van Qaraghandy!), voor een 1200 km lange vlucht naar Rudnyy (ach...de vrouwen van Rudnyy!!). Ik zou daar aan de plaatselijke universiteit een lezing geven over kwantum-veldtheorie. Ineens kwamen we terecht in een enorme vlucht steppe-arenden. Binnen no-time waren allebei de propellers naar de ratsmodee. Ik voerde de noodlanding uit volgens het boekje. Maar dat kon niet voorkomen dat wij een flinke smak maakten. Zelf had ik geen schrammetje. Maar mijn metgezellen hadden alle drie hun linkerbeen gebroken. Inderdaad...dat verzin je niet. Het dichtstbijzijnde dorp lag 76 km verderop. Ik kon natuurlijk hulp gaan halen. Maar vanwege de wolven kon ik mijn collega's niet te lang alleen laten. Dus ik nam er één op de schouders. Ploegde vier kilometer door onbegaanbaar terrein, en keerde terug om de tweede op te halen. Toen ik terugging voor de derde, bleek dat de wolven mij tóch voor waren geweest. Nu ja...die hadden hun buik vol. En mij scheelde het steeds weer 4 kilometer heen en weer. Je moet immers positief blijven. Na nog een keer of achttien op-en-neer sjouwen, waren wij allen veilig. En dan begint dat hele circus: medaille-tje hier, toespraak-je daar. Talkshow-tje op tv. In zwart-wit, want tja...Kazachstan '78. Pff.

Later, heb ik ook nog twee seizoenen in Carré volle zalen getrokken. Mijn gevoel voor humor was destijds wereldwijd bekend, én gewaardeerd. Wat bijvoorbeeld te denken van de volgende, uiteraard zelfbedachte, grap. Komt een paard in de kroeg met een zadel onder zijn arm. Zegt de barman: 'voor de zoveelste keer...veeg je voeten nou eens'. Waarop dat paard... Nu ja...de clou is voor de jeugdige lezertjes van Orbiton misschien niet helemaal geschikt. Dus hier laat ik het even bij. Maar ga er maar vanuit dat je he-le-maal dubbel had gelegen.

Ik denk dat jullie nu wel een beetje een idee over mij hebben. Ik vond het leuk wat over mezelf te vertellen. Ik geef nu de pen aan.....**Erwin Bemelmans**. Ha, ja zeg...ik ben nog lang niet uitverteld. Daar was nog die keer dat ik mij in Zimbabwe geconfronteerd zag met een zwaarbewapende patrouille van de ZANU-PF. En alles wat ik bij mij had, was een haarspeld en een blikopener. Maar dat lezen jullie de volgende keer.

Bedankt